

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ

[Φίλτατέ μοι κ. Σκόκε,

Μὲ ἔρωτάς, ἐὰν ἐκράτησα σημειώσεις τοῦ εἰς ἄνω Αἰγυπτον ταξειδίου μου καὶ μὸι ζητεῖς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὀλίγα σκαριφήματα, κατάλληλα διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ὄντως ἀξιολόγου Ημερολογίου σου. Ἰσως ἕθελον ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν φίλικὴν παράκλησίν σου, ἐὰν ἡδυνάμην ἄνευ κόπου καὶ ἀνευ ἀνασκαφῶν νὰ εὔρω τὰς περὶ οὗ ὁ λόγος σημειώσεις, αἱ ὥποια: κεῖνται λησμονημέναι εἰς τὸ βάθος τοῦ συρταρίου μου, καταδεικνυμέναι ὡς τόσαι ἄλλαι εἰς τὴν ἀφάνειαν. Εύτυχῶς ἔχω πρόχειρον τὸ ημερολόγιον συνταξειδιώτου μου ἀμερικανοῦ σπουδαστοῦ, διαπανήσαντος τὸ ἡμίσυ τοῦ χρόνου τῆς ἀρχαιολογικῆς μας ἐκδρομῆς εἰς σύνταξιν τούτου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν, ὃς ἐλάχισταν παρὰ τοῦ ἄραβος διερμηνείως μας, μιᾶς ἀγγλίδος καὶ τοῦ μαγείρου τοῦ ἀτμοπλοίου. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ γράφειν ἐντυπώσεις ἔκινησε τὴν περιεργίαν μου, ἐφ' ὡς καὶ τὴν τελευταῖαν ἡμέραν ζητήσας ἔλαθον παρ' αὐτοῦ τὸ περίφημον ημερολόγιον, τὸ ὅποιον μεταφράσας, παραδίδω εἰς τὴν δημοσιότητα καὶ τὴν σιναγασίαν. Ἐὰν ἐγὼ πολὺ ἐγέλασα, ὡς καὶ οἱ γνωρίσαντες τὸν δράστην τοῦ ημερολογίου τούτου, οὐγ̄ ητον θ' ἀποδιώξῃ ἀρκετὴν ἀνίαν πολλῶν ἀναγνωστῶν ἐκείνων δηλ. οἵτινες δὲν θὰ παρέλθωσι τὴν σελ.δα αὐτὴν τοῦ περικαλλοῦς βιβλίου σου.

Ἐν Καΐρῳ, 2 Απριλίου 1893.

Σὲ ἀσπάζομα: ὀλοψύγως
ο σὸς I. Γ.]

« 1^η ἡμέρα. Εὔρισκομεθα εἰς Μέμφιδα. Ἀπηγντήσαμεν δύο γυαρία, τῶν ὅποιων αἱ οἰκίαι κατοικοῦνται ὑπὸ ἀνθρώπων· οἱ ἀνθρώποι οὗτοι θεωροῦνται ὡς νάτοικοι τῆς Αἰγύπτου καὶ ὡς διερμηνεὺς μᾶς λέγει ὅτι εἴναι ἄραβες. Οὐδένα ἄραβα εἶδον μὲ ὑψηλὸν πίλον. Τὰ παιδία των εἴναι σχεδὸν ὅλα γυμνὰ καὶ ἀσκεπῆ. Γιπάρχει ἐδώ κολοσσὸς τοῦ Ραμσῆ τοῦ Β'. γυμνός,

ἀλλὰ καθάριος. Φαίνεται ὅτι οἱ ἀργαῖοι αἰγύπτιοι ἦσαν καθαρίωτεροι τῶν νῦν. Γυναῖκες φέρουσι μεγάλας ὑδρίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Πόσον καλὰ γνωρίζουν τοὺς νόμους τῆς ισορροπίας! Κατὰ τὴν διάβασίν μας παρετήρησα ὁδὸν ἐστρωμένην μὲν ἔλασματα σιδηροδρόμου. Ἡρώτησα, ἐὰν ἀνεκαλύψθησαν δι' ἀνασκαφῶν καὶ συνεπῶς, ἐὰν ἦτο γνωστὸς ὁ σιδηρόδρομος εἰς τοὺς ἀρχαῖους αἰγυπτίους, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡκούσθη, ὅτι ἕξι συριγμὸς καὶ ὡς ἀστραπὴ διῆλθεν ὁ συρμὸς τῆς "Αγωνίας τοῦ Αἰγύπτου". Έθεώρησα περιττὸν νὰ ζητήσω περαιτέρω ἔξηγήσεις.

Σπεύδομεν πάντοτε ἐπὶ ὅνων, ἵνα φθάσωμεν εἰς τὴν νεκρόπολιν τῆς Μέμφιδος, κειμένην ἐπὶ τῆς ἑρήμου. Ἡ ἀρμος ὑπάρχει ἐνταῦθα ἐν ἀρθονίᾳ καὶ δὲν φύονται οὔτε δένδρα, οὔτε ἄνθη· τούτου ἔνεκα οὔτε σκιὰ ὑπάρχει ἐνταῦθα. Περίεργον ὅμως εἶναι, πῶς οὔτε κυπάρισσοι δὲν φύονται εἰς τὰ ἀρχαῖα νεκροταφεῖα. Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ τὸ Σεράπιον, περὶ οὗ βλέπει τις πολλὰ εἰς τὸν Ὁδηγόν. "Ολα ταῦτα εύρισκονται ὑπὸ τὴν γῆν. "Ο, τι εὐκρινῶς φαίνεται: ὑπὲρ τὴν γῆν εἶνε μία Ηυραμὶς ἐκτισμένη διὰ λίθων. Τοῦτο ἀλλως τε δὲν ἦτο ἀναγκαῖα ἐξήγησις, διότι, ὡς ἔμφασιν κατέπιν, ὅλαις αἱ Ηυραμίδες τῆς Αἰγύπτου εἶναι λιθόκτιστοι. Ἡρώτησα ἕναν καὶ σήμερον κατασκευάζοντας Ηυραμίδες καὶ μοὶ εἶπον, σχγ.:

"Ἄφοῦ ἐπεσκέψθημεν πᾶν ὅ, τι ἀξιοθέατον, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ ἀτμοπλοιον. Ἐλησμόνησα γὰ προσθέσω ὅτι τὰ ὑπόγεια, τὰ ὄποια ἐπεσκέψθημεν ἦσαν θεοσκότεινα καὶ δι' αὐτὸς ὁ φύλαξ διένειμεν εἰς ἡμᾶς κηρία.

2^η καὶ 3^η ἡμέρα. "Ολον αὐτὸς τὸ γρονικὸν διάστημα διήλθομεν ἐν τῷ ἀτμοπλοιώφ. Ηλέομεν ἀσφαλῶς πρὸς τὰ ἄνω καίτοι τὸ ρεῦμα τρέχει πρὸς τὰ κάτω. Ἐλάχθομεν οὕτω καὶ βρὸν νὰ γνωρίσωμεν ἀλλήλους· ὑπάρχει μεταξύ μας ἀγγλίς κολοσσιαίων διαστάσεων, ἡ ὄποια μὲ εἰλακυσεν ὡς ὁ ἥλιος τὴν γῆν. Μοὶ εἶπον ὅτι ὑπάρχει καὶ εἰς Ἐλληνας ἐσπευσα γὰ τὸν ἴδω. Οὐδὲν τὸ ἀξιοπερίεργον παρουσιάζει. Μὲ κατέλαβεν ἀνίχ, διότι κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας οὐδεμία ἐκδρομὴ ἐγένετο.

4^η ἡμέρα. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τὸ καραβάνι μας ἐπεσκέψθη τοὺς τάφους τοῦ Νεινί-Χάσαν. Ἐγὼ δὲν μετέβην, διότι ἐπροτίμησα ν' ἀναγνώσω τὸν Ὅδηγόν μου, κατὰ τὸν ὄποιον σε-

τάφοις ούτοις, οι ἐν εἰδεσι σπηλαίων, κέντρηνται μεγάλην σπουδαιότερη τα. "Αλλως τε καὶ οἱ ἐπισκεψθέντες αὐτοὺς συνοδοιπόροι μου ριοὶ ὥμιλησαν ἐνθουσιωδῶς. Μάλιστα ὁ "Ελλήν" μοὶ εἶπεν ὅτι ὑπάρχουσιν εἰς ἓνα τούτων στῆλαι δωρικοῦ ἡρού, εἰ καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἀρ' ἦς χρονολογοῦνται, δὲν εἴχον εἰσέτι ἀνακαλυφθῆ ὁι Δωριεῖς. Μετὰ ταῦτα ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πόλιν Τρόδου, ἔνθα ἔσπευσαν νὰ ἐπισκεψθῶ μέχρι ἐργοστάσιον σκυχάρεως, κατασκευαζομένης ἐν ζαχαροκαλάμου. Ἐγεύθη ὀλίγης καὶ εὔρου αὐτὴν γλυκυτάτην. Περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχέομεν τὴν Τρόδον μὲ τὴν πόλιν Τρόδου, τίτις εύρισκεται εἰς τὸ Αἴγαλον.

5η ἡμέρα. Εύρισκομεθα εἰς Ἀσιούτ. Μόλις ἀπεβίβασθημεν μὲ ἀρπάζει εἰς ὄνηλάτης καὶ μὲ τοποθετεῖ ἐπὶ τῆς ἡραγεως τοῦ ὄνου, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἔπραττον καὶ ἀνευ τοῦ Κήλου τούτου τοῦ ὄνηλάτου. Διήλθομεν κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Διοικητοῦ, ἐπεσκέψθημεν τὴν ἀγορὰν καὶ διηνύθημεν ἐπὶ τοῦ λόφου, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀρχαιότητες. Δυστυχῶς ὁ φύλακας ἦν ἀπὸν φέρων μεθ' ἔαυτοῦ τὰς κλεῖς, καὶ ἐκωλύθην νὰ συνεχίσω τὰς μελέτας μου. Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι Κόπται οἱ ὄποιοι ἔξι αἰθιόπων κατασκευαζούσιν εὐνούχους καὶ τοὺς ἐμπορεύονται. Οδυνηρὸν ἐμπόριον, ἀλλὰ προσοδοφόρον. Ἐκάστη γάραντας εἴχει καὶ τὰς συνηθείας της. Εἰς Ἀμερικὴν δὲν ὑπάρχουσιν εὐνούχοι.

6η ἡμέρα. Ηερὶ δεῖλην τῆς γῆς ἐγκατελείψαμεν τὴν πόλιν Ἀσιούτ. Πλέομεν ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ εἰδομεν ἐκατέρωθεν πολλοὺς φοίνικας καὶ ἀραβίσπαιδας. Ομιλοῦσιν (ὄχι οἱ φοίνικες) μένον τὴν ἀραβικήν, ἀλλὰ πολὺ εὐχερῶς. Οὐδαμοῦ τῆκουσα νὰ ὄμιλεται ἡ ἵερογλυφική, καίτοι δύσκολον θὰ ἔτοι νὰ διακρίνω τὴν μίαν ἀπὸ τῆς ἀλλης, ως ἀγνοῶν ἀμφοτέρας. Εἰδομεν μακρόθεν καὶ Μογάς Κοπτικὰς κατοκυμένας ὑπὲκαλογήρων. Εἶδον δύο τούτων οἱ ὄποιοι δυστυχῶς τὴν στιγμὴν τῆς διαβάσεώς μας ἐλούσοντο εἰς τὸν Νεῖλον γυμνοὶ καὶ δὲν ηύτυγησα νὰ γνωρίσω τὸ εἰδος τῆς περιβολῆς των.

7η ἡμέρα. Εἰς Δένδεραν ὑπάρχει γάρας τῆς Ἀθήρ (Ἀρρόδιτης). Υπὲ τὸν γκάριν ὑπάρχουσι πολλαὶ κρύπται εἰς ἃς ἐκρύπτοντο οἱ θησαυροὶ καὶ τὰ κειμήλια. Σήμερον εἰς αὐτὰς κρύπτονται γυντερίδες. Δὲν θὰ ἔτοι ἀσκοπον ἔχει ἐλαχιστάνετο

ἡ νυκτερίς ως σύμβολον τῆς Ἀρχαιολογίας, ως ἡ γλαυξὶς τῆς σοφίας, μολονότι ἐκ τῆς φυσιογνωμίας της ἡ γλαυξὶς φαίνεται ὀλίγον βλάξῃ. Ἐντὸς τῆς λέμβου δι' ἣς μετεβιθάσθημεν εἰς τὴν ἄλλην ὅχθην τοῦ ποταμοῦ ὑπῆρχον καὶ βόες ἐπίσης καὶ ἡ κολοσσιαίων διαστάσεων ἀγγλίς.

8^η 9^η καὶ 10^η ἡμέρα. Ἰδοὺ ἡμεῖς εἰς τὰς Ἐκατομπύλους Θήβας τοῦ Ὄμηρου. Περίεργον εἶνε ὅτι οὔτε καν μίαν ἐκ τῶν πυλῶν τούτων κατέρθωσα ν' ἀνακαλύψω. Φαίνεται ὅτι ἡ Ὄμηρος ἡπατήθη ὡς πρὸς τὸν ἀριθμόν. Μετὰ πολλοὺς ἔλιγμούς εὑρέθην πρὸς μεγάλης θύρας, ἀλλὰ ταύτην ὑπερβάς, εὑρέθην ἐντὸς ἀπεράντου κοπρῶνος. Ἔφρεξα ἀμέσως τοὺς ἔρθρωνάς μου διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς γειρός. Εἰς τὸν μέγαν ναὸν τοῦ Καρουάνα ὑπάρχουν ἀπέραντοι λεωφόροι Σφίγγων. Εἰς τὰς Θήβας τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχε μία μόνη Σφίγξ ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἔφονευσαν. Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι ἔμαθα, ὅτι καὶ τὸν ἀνθρώπους ἀκόμη φονεύουν. Ἐκάστη γύρω αἱ γέρει τὰς συνηθείας της. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν φονεύουν, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑπάρχουν ἔταιρεῖαι προστατευτικαὶ τῶν ζώων. Ἀρά γε δὲν εἴναι δυνατὸν γὰρ συστηθῆναι καὶ ἐν Ἑλλάδι τοιαύτη τις ἔταιρεία προστατευτικὴ τῶν . . . ἀνθρώπων;

Ἐνταῦθα οἱ περισσότεροι διηλάται γνωρίζουν τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν, οἱ δὲ ὅνοι των εἴναι μεγάλοι καὶ ἰσχυροί. Μόνον ἐνταῦθα ἡ κολοσσιαίων διαστάσεων ἀγγλίς εὑρεῖ ὅνοι ἀνάλογον πρὸς ἑαυτήν. Σήμερον εἰς τὸ γεῦμα παρετήρησα βιενναϊόν συμπλωτήρα μας τρώγοντα τὴν κρέμαν μὲ τὸ ἄκρον τοῦ μαχαιρίου. "Ἄγγλος καθηγητὴς ἔφαγε φόσμπιφ ἄνευ μουστάρδας.

11^η ἡμέρα. Ἀπήλθομεν ἐν τῷ Θηρέων λίαν πρῶι. Ἀριστερόθεν ἐπὶ τινος ὑψώματος ὑπάρχει μεγάλη οἰκία ἐρειπωμένη. Μοὶ εἶπεν ἡ κολοσσιαίων διαστάσεων ἀγγλίς ὅτι εἴναι τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ραμπῆ. Κατέπιν παρετήρησα καὶ ὑψηλὰς καπνοδόχους. Ἡρώτησα τὸν μάγειρον καὶ ἔμαθον ὅτι εἴναι τὰ μαγειρεῖα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως. Ἡπέρησα πῶς οὐδεμίαν μνείαν ποιεῖται περὶ αὐτῶν ὁ Ὄδηγός μου. Ἐσημείωσα εἰς τὸ περιθώριον τὴν ἔλλειψιν ταύτην.

12^η ἡμέρα. Εἰς Σιλσίλες ὑπάρχουν λατομεῖα. Ἐκατέρω-

Οἳς διατηροῦνται εἰσέτι δύο κρῖκοι καὶ ὁ Ἑλλῆνις μοὶ εἶπεν,
ὅτι ἐδένετο μεγάλη ἀλυσσοσις ὅσάνις οὐθελον ν' ἀναγκαῖτιςωσι
τὸ ἡεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Τοῦτο ἀνεπόλησεν εἰς τὴν μητρόν μου
ὅτι καὶ ὁ Ξέρξης διέταξε ποτε νὰ ἀλυσσοδέσουν τὸν Ἐλλή-
σποντον.

13^η καὶ 14^η ἡμέρα. Ἐφθάσαμεν εἰς Ἀσσουάν, τὸν τελευ-
ταῖον σταθμὸν τῆς ποταμοπολοίας μας. Ή εἰδησις αὕτη ἐνέ-
πλησεν τὴν καρδίαν, διότι τελοσπάντων ἐφθάσαμεν εἰς τὸν
πρὸς ὃν ὥρον μετὰ 15ήμερον πλοῦν, καθ' ὃν ἐβλέπομεν μό-
νον οὐδωρ, γῆν καὶ οὐρανόν. Καὶ θύσαν τὸσφ μονότονα καὶ ισο-
πεδῆ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅστε νομίζω ὅτι ὁ ἐγκέφαλός
μου ἔλαβε τὴν μορφὴν μᾶς ὄμελέτας καὶ τίποτε ὑψηλὸν δὲν
δύναται γὰρ συλλάβει πρὸς τὸ παρόν. "Ισως δύναμαι γὰρ εἴπω
ὅτι τὸ ὑψηλότερον πράγμα τὸ ὄποιον εἶδον καθ' ἐλον αὐτὸ τὸ
διάστημα εἴναι ἡ κάμηλος, ἐφ' ἣς διέτρεξα τὴν μεταξὺ Ἀσ-
σουάν καὶ Καταρράκτου ἀπόστασιν.

15^η — 21^η ἡμέρα. Ἐπιστρέψομεν εἰς Κάτερον διὰ τῆς αὐ-
τῆς ὁδοῦ ἐν ἐλλείψει ἑτέρας. Βλέπομεν τὰ αὐτὰ πράγματα
ἐκατέρωθεν τῶν δύο, τὰ ὄποια εἶδομεν καὶ κατὰ τὴν ἄνο-
δον μας. Σπανίως ἀποδιέδειρεθανεῖτο μας εἰς τὴν ἕηράν.

Μετὰ τοῦ ταξιδίου μας τελειώνει καὶ τὸ ἡμερολόγιόν μου,
ἐκφράζω δὲ τὴν εὐχρέσειάν μου εἰς τὸν μάγειρον διὰ τὴν ἔξο-
γον μαγειρικήν του καὶ διὰ τὰς πληροφορίας, ἃς παρ' αὐτοῦ
ἐλάμβανον. Ἔν γένει δὲν ἐλυπήθην διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν
ταύτην ἐκδρομήν, καθόσον εἶδον πράγματα τὰ ὄποια οὔτε εἰ-
δον, οὔτε θα ἴδω ποτὲ ἐν Ἀμερικῇ. Εἰς τοῦτο συμφωνεῖ καὶ
ἡ κολοσσιαίων διαστάσεων ἀγγλίες. MORGAN»

"Ε. Καζαρ.

Πιστὴ μετάφρασις
Α. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ